

Az örökkévaló evangélium

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Máté 28:19-20; Apostolok cselekedetei 1:8;
Róma 3:24-26; 1Korinthus 15:1-4; 1Péter 1:18-20;
Jelenések 14:6-12

„És egy másik angyalt láttam az ég közepén repülni, akinél az örökkévaló evangélium volt, és azt hirdette a föld lakosainak, minden nemzetségnek, törzsnek, nyelvnek és népnek” (Jel 14:6, ÚRK).

„Halld Izráel: az Úr, a mi Istenünk, egy Úr” (5Móz 6:4)! Ez volt az ősi Izrael világos, azonosítható és erős hitvallása, amikor a környező politeista, pogány népek számtalan fa és kő „istent” imádtak.

Az évszázadok során a *Sema* (ez az imádság neve, a héber „halld” szó után) éneklése emlékeztette a zsidókat arra a lelki látásra, ami néppé fogta őket össze és erősítette elhatározásukat, hogy megőrizték sajátosságukat, egyediségüket mint az egyetlen igaz Isten imádói.

Jelenések 14. fejezete a hetednapos adventisták *Semája*, ez a bennünket azonosító hitvallás, ami meghatározza, hogy kik vagyunk népként, ez írja le küldetésünket a világban. Röviden: Jel 14:6-12 szakasza vázolja fel egyedi prófétai küldetésünket, ez fűti az evangélium hirdetése iránti szenvedélyünket.

Az e heti tanulmánnyal kezdünk bele Jel 14:6-12 szakaszának részletes vizsgálatába, meghozza a kegyelem szemüvegén át, miközben hallgatjuk, amint Isten a szívünkhöz szól.

A KEGYELEM ÉS A REMÉNYSÉG KÖNYVE

A Biblia utolsó könyvéről, *A jelenések könyvéről* a legtöbb embernek nem Isten kegyelme jut az eszébe. Isten végidei üzenetét fontolgatva a gondolataink sokszor azonnal a félelmetes fenevadak, a misztikus szimbólumok és a furcsa képek felé terelődnek. *A jelenések könyve* ahány embert megerősít, annyit meg is rémít, ami azért szomorú, mert valójában ezt az iratot Isten kegyelme hatja át és teszi reménytelivé. Vagyis az ijesztő fenevadak és az üldözésre, az előttünk álló nehéz időkre vonatkozó figyelmeztetések között Isten bőven ad okot arra, hogy örüljünk szabadításának.

Olvassuk el Jel 1:1-3 és 14:6 verseit! Mit árulnak el ezek a részek nemcsak *A jelenések könyvéről*, hanem az „örökkévaló evangéliumról” is?

A jelenések könyvének egésze Jézusról szól, ez az Ő üzenete népe számára, ami különösen a végidőben élő egyházára alkalmazható, a végidei reménység kegyelemmel átítatott irata. Úgy mutatja be Krisztust mint a megölt Barányt, áldást ígér azoknak, akik olvassák, megértik az abban kifejtett igazságokat, illetve azok szerint cselekszenek is.

Jel 1:5-6 verse szerint Jézus „szerelem minket, és vére által megszabadított bűneinktől, és királyságává tett minket és az ő Istenének és Atyjának papjaivá” (ÚRK). Krisztusban bűnbocsánatot kapunk, kegyelme megbocsátja múltunkat, erőt ad nekünk a jelenben és reménységet biztosít a jövőre nézve. Vagyis Krisztusban megszabadulunk a bűn büntetésétől és hatalmából, majd egy nap, hamarosan a bűn jelenlététől is megmenekülünk. Ez a Biblia utolsó könyvének, *A jelenések könyvének* az üzenete.

Az üzenet sürgető: először az a kép villan fel előttünk, amint egy angyal széleseben repül az ég közepén, és nála van „az örökkévaló evangélium”.

Az evangélium? Üdvösség Krisztusba vetett hit által? Krisztus értünk vállalt, engesztelő halála által? Az örök élet ígérete, nem a saját tetteink, hanem Krisztusé által? Mindez ott van a hármas angyali üzenet elején? Pontosan!

Nem csoda, hogy kegyelemmel teljes üzenetek ezek, reményt és ígéretet adnak nekünk, megtört, szenvedő embereknek!

Könnyű *A jelenések könyvében* a fenevadakra és a végidőre utaló figyelmeztetésekre összpontosítani, de hogyan tanulhatjuk meg mindezt kiegyensúlyozni azzal, ami tagadhatatlanul a könyv legfontosabb üzenete: Krisztus önként, értünk vállalt halálával?

AZ „ÖRÖKKÉVALÓ” EVANGÉLIUM

Figyeljük meg, mivel kezdődik Jel 14:6, a hármass angyali üzenet eleje: az „örökkévaló” evangéliummal. Amennyiben nem sikerül megértenünk az evangélium mélységét, nem fogjuk meglátni a hármass angyali üzenet lényegét. Nem foghatjuk fel egészen az Isten ítéletének órájáról szóló üzenetnek, vagy Babilon bukásának, vagy a fenevad bélyegének kérdéseit, ha nem látjuk tisztán az evangélium lényegét.

Olvassuk el Róm 3:24-26, 5:6-8 és 1Kor 15:1-4 verseit! Hogyan mutatkozik meg az „örökkévaló evangélium” ezekben a részekben? Minek a reménye tárul itt elénk?

Az evangélium lélegzetelállítóan jó hír: Krisztus meghalt a bűneinkért, feltámadt dicsőségben, szeretete, gondoskodása mindig körülvesz. Kiontott véérébe és feltámadásának erejébe vetett hit által megszabadulunk a bűn büntetésétől és hatalmából is. Pál apostol gondolatai elmerültek Krisztusban, Ő a középpontja tanításának és prédikálásának. A megfeszített Krisztus váltotta meg múltbeli vétkeinek kárhóztatásától, a feltámadott Krisztustól nyert erőt a jelenre és a visszatérő Krisztus adott neki reményt a jövőre nézve.

Figyeljünk meg négy pontot a Római levél idézett szakaszaiban!

1) Isten ingyen, kegyelemből igazít meg. 2) A kegyelem Isten igazságának kinyilatkoztatása. 3) Az igazul meg kegyelemből, aki hit által elfogadja Jézust. 4) Isten már akkor bemutatta szeretetét irántunk, amikor még bűnösök voltunk.

Krisztus kegyelmét nem érdemeljük meg, nem vagyunk rá méltók, nem dolgozhatunk meg érte. Jézus olyan gyötrelmes, fájdalmas halált halt, amit az elveszett bűnösök tapasztalnak majd. Őt érte az Atya bűnnel szembeni haragjának vagy ítéletének teljessége. Isten azért fordult el tőle, hogy minket elfogadhasson. A minket megillető halált szenvedte el, hogy mi az Ő életét élhessük. Meglepő tehát, hogy az üdvösséget szükségképpen hit által nyerjük, a törvény cselekedetei nélkül? Ugyan mit adhatnánk hozzá akár a legjobb szándékból fakadó tetteinkkel, Szentlélekkel teljes cselekedeteinkkel ahhoz, amit Krisztus tett értünk a kereszten? Már az idők kezdete előtt készen állt Isten megváltási terve (Ef 1:4; 2Tim 1:9; Tit 1:2), ezért is nevezik „örökkévaló” evangéliumnak. Isten már a világ teremtése előtt tudta, hogy mi fog történni, ezért állította fel a megváltási tervet a válság kezelésére, még mielőtt az bekövetkezett.

A KEGYELEM TÖRTÉNETE

A hármass angyal üzenet a kegyelem története, ami a Megváltó felmérhetetlen szeretetéről szól. Jézus annyira szeret bennünket, hogy inkább vállalta a poklot, mint hogy bármelyikünket is hagyjon elveszni. Ez a határtalan, mérhetetlenül mély, felfoghatatlan, el nem múló, végtelen szeretet története.

Isten soha semmi nem éri meglepetésként, nincs kiteve az emberi döntések változó szeleinek. Amint már láttuk, nem valamiféle későn jött gondolat volt a terve, hogy megment bennünket a bűn uralma alól, miután a bűn felütötte rút fejét. Nem találta készületlenül a bűn borzalmas drámája.

Mit tanítanak 1Pt 1:18-20 és Jel 13:8 versei a megváltási tervről?

Jel 14:6 versében „*az örökkévaló evangélium*” kifejezés vonatkozik a múltra, a jelenre és a jövőre is. Amikor Isten az erkölcsi döntések meghozatalának képességével teremtette meg az embert, számított rá, hogy dönthetnek rosszul is. Amennyiben a teremtményei rendelkeztek a választás lehetőségével, fel is lázadhattak szeretetteljes természete ellen. Ezt csak úgy lehetett volna elkerülni, ha robotokat alkot, akiket valamiféle kozmikus isteni parancs irányít és befolyásol. Isten alaptermészetével ellentétes a kikényszerített engedelmség. A szeretet szabad választást igényel, és amint valaki megkapja a szabad döntés hatalmát, fennáll a rossz döntések meghozatalának lehetősége. A megváltási terv megfogalmazódott Isten elméjében már ősszüleink édeni lázadása előtt.

„Megváltásunk terve nem Ádám bukása után - mint utólagos megoldás - jött létre. A megváltás terve »*ama titoknak kijelentése*« volt, »*mely örök időktől fogva el volt hallgatva*« (Róm 16:25). A megváltás terve azokat az elveket tárta fel, amelyek Isten trónjának alappillérei voltak öröktől fogva” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 13-14. o.).

Az „örökkévaló evangélium” nemcsak a múltról és a jelenről szól, hanem ez az alapja a reményteli jövőnek, hiszen örökké Istennel élhetünk majd, aki sajtó szívvel várja, hogy örökre velünk legyen.

Olvassuk el Ef 1:4 versét! Gondoljunk bele, Isten „*magának kiválasztott minket Őbenne a világ teremtése előtt*”, hogy üdvösséget nyerjünk Krisztusban! Miért különösen bátorító ez az igazság?

AZ EGÉSZ VILÁGRA

Olvassuk el újból Jel 14:6 versét! Milyen körben kell hirdetni az örökkévaló evangéliumot? A válasz miért fontos egyházunk és küldetésünk szempontjából?

Az első angyal sürgető, végidei üzenete szerint az „örökkévaló evangéliumot” hirdetni kell minden nemzetségnek, törzsnek, nyelvnek és népnek. Ez a misszió olyan hatalmas, nagyívű és olyannyira átfogó, hogy mindent felölel. A legnagyobb erőfeszítéseket igényli és teljes elköteleződést. Elvezet bennünket az önös érdekeinkbe való belefeledkezésből Krisztus szenvedélyes szolgálatához. Nálunk hatalmasabb az, ami inspirál, és a saját szűk gondolataink keretei közül hatalmasabb látáshoz vezet.

Olvassuk el Mt 28:19-20 verseit! Hogyan illeszkedik ez a rész az első angyal üzenetéhez?

Paul David Tripp: *A Quest for More: Living for Something Bigger Than You* című könyvében minden ember pszichikai szükségletét taglalja, hogy valamilyen, önmagán túlmutató dolog része legyen. „Az emberek arra teremtettek, hogy részei legyenek a saját életüknél valami hatalmasabbnak. A bűn következtében az életünket leszűkítjük önmagunk korlátai közé. Krisztus azért árasztja ki kegyelmét, hogy kiszabadítson bennünket kicsiny, csak magunkra összpontosító birodalmunk klausztrofóbiás börtönéből, és így szabadon élhesünk Isten országának örök céljaiért és megelégtető örömeiért.”

Nincs annál ösztönzőbb, eredményesebb, kielégítőbb, mint ha részei lehetünk egy isteni mozgalomnak, amit a gondviselés emelt fel, hogy valami jóval nagyobb, hatalmasabb feladatot végezzen el annál, mint amit bármelyik ember önmagában véghezvihatna. A Jelenések 14. fejezetében található isteni parancs a legnagyobb megbízatás, amit az Úr az egyháznak adott. Komoly, fontos felkérés, hogy a menny legfőbb feladatának végzésére szánjuk az életünket: mutassuk be Isten végtelen szeretetét közvetlenül Jézus visszatérése előtt.

Milyen tapasztalatunk volt azzal, amikor önös érdekeinken túlmenően valami nagyobb dologban vettünk részt? Ez az élmény hogyan segít, hogy jobban megértsük a mai rész lényegét? Ugyan mi lenne annál fontosabb, mint amikor a kozmosz Teremtője hív, hogy örökre szóló változást mozdítsunk elő a világban?

MISSZIÓS MOZGALOM

Az első adventisták a Biblia figyelmes, komoly tanulmányozása közben egyre jobban megértették ezeknek az üzeneteknek a jelentőségét. Felfogták, hogy Istennek üzenete van pontosan ennek a nemzedéknek a számára, sűrű, végidei üzenet, amit minden nemzedéknek, törzsnek, nyelvnek és népnek hirdetni kell, így készítve fel a világot Krisztus visszatérésére. Kezdetről fogva a hármassági üzenet volt az adventista misszió ösztönzője.

1874-ben küldte el a Generál Konferencia az első misszionáriust Európába. Ellen G. White azt írta John Andrewsról, hogy „ő a legképzettebb ember a soraink között.” Andrews legalább hét nyelven beszélt, kívülről tudta az egész Újszövetséget és az Ószövetség legnagyobb részét. Kiváló tudós, termékeny író, nagy hatású prédikátor és képzett teológus volt. Vajon miért kellett egy ilyen embert elküldeni oda, ahol csak kevés hívő volt? Miért kellett a „legképzettebb” embert elküldeni egy ismeretlen misszióterületre? És ő vajon miért akart odamenni? Néhány évvel korábban meghalt a felesége. Miért akarta hátrahagyni a családját és a barátait Amerikában, hogy két gyermekével elhajózzon egy idegen országba, mindent kockára téve Krisztus ügyéért?

Ennek csak egy oka van. Hitte, hogy Jézus hamarosan visszajön és a végidei igazság üzenetének el kell jutnia az egész földre.

Történelmünk során a legkiválóbb, legjobb embereink a világ végére is elutaztak, hogy hirdessék Isten végidei üzenetét: tanárok, egészségügyi dolgozók, lelkészek, földművesek, szerelők, ácsok és iparosok. Voltak közöttük egyházi alkalmazottak és mások, gyülekezetek tagjai, akik hittek Jézus közeli visszatérésében.

Olvassuk el Mt 24:14, ApCsel 1:8 és Jel 14:6 verseit! Milyen hasonlóságokat találunk ezekben az igékben?

Az örökkévaló evangélium hirdetése földrajzi határvonalakon átível, egészen a föld legeldugottabb részeire is elér. Eljut minden nyelvű és kultúrájú emberhez, végül pedig a hatása érezhető az egész világon. Lelkesítő tudni, hogy az üzenetünk az ENSZ által számontartott kétszázharmincöt ország közül eddig eljutott több mint kétszázötbe.

Mi lehet a te szereped, és hogyan tölthetnéd be még jobban, hirdetve a hármassági üzenetet „minden nemzetségnek, törzsnek, nyelvnek és népnek” (Jel 14:6, ÚRK)?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Gondoljuk még tovább a szerdai tanulmányból azt, hogy nekünk van szükségünk bekapcsolódni valamibe, ami hatalmasabb nálunk, túlmutat csekély, rövid, gyakran bűnös, romlott és kiábrándító életünkön (ugyan ki az, akire nem vonatkozik ezekből valami?! Érthető is ez a vágy. Fizikai szempontból jelentéktelen húskötegek vagyunk, hordozzuk a mindössze pár font súlyú, szénalapú szerves anyagból való agyunkat, ami az összetételében közelebb áll egy adag sültcsirkéhez, mint a számítógép merevlemezéhez.

Vajon milyen jelentősége lehet e kis, egymástól független húskötegeknek a végtelen világban? Csupán magunknak élni, amikor körülöttünk és rajtunk túl annyi minden létezik az olyan, mintha az ember egész életére egy magánzárkába lenne becsukva egy nagyvárosban, aminek a lüktetése érezhető a falakon át is. Mégis milyen hatalmasabb, káprázatosabb és jelentősebb következményekkel járó célért élhetnénk, mint az örök élet ígérétenek hirdetéséért, amit Jézusban kapunk?

„Isten szolgálai szent lelkesedéstől fénylő arccal sietnek egyik helyről a másikra, hogy hirdessék a mennyi üzenetét. Az egész földön ezernyi hangon szól majd a figyelmeztetés, csodálatos dolgok fognak történni. Betegek meggyógyulnak és a hívők munkáját jelek és csodák kísérik. Sátán is dolgozik, de hamis csodákkal. Még tüzet is hoz alá az égből az emberek szeme láttára (Jel 13:13). A föld lakóinak el kell dönteniük, ki mellé állnak” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 524. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) „Többen írtak nekem és megkérdezték, hogy a hit általi megigazulás üzenete képezi-e a harmadik angyal üzenetét. Ezt válaszoltam: »Ez a harmadik angyal üzenete, valóban«” (Ellen G. White cikke, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 1890, április 1.). Mi a kapcsolat a hármass angyali üzenet és a hit általi megigazulás között?
- 2) Gondolkozzunk még az „örökkévaló evangélium” kifejezésen! Miért örökkévaló az evangélium?
- 3) Mi a jelentősége annak, hogy ilyen sok országban élnek hetednapi adventisták? Ezek szerint mennyire áldotta meg Isten az erőfeszítéseinket? Ugyanakkor hogyan veheti ki részét a saját gyülekezetünk, sőt a szombatiskolai csoportunk a „munka befejezésében”?

ERDŐDI JÓZSEF: MENTSÉTEK MEG A VILÁGOT!

Mentsétek meg a világot!
- Önző vagyok - benne engem is!
Hisz ha a hegyek ormát-völgyét látod,
fájlalom - de pusztul minden... Ez is!

Mentsétek meg a világot!
Fessetek pirosló álmokat fölénk!
Rajzoljatok üde, fésző ág-bogot,
zöldüljön megint a komor, lombos ég!

Mentsétek meg a világot!
Tapossatok új utat a szenny közt!
Anyák terhe gyűjtson új reményt-világot,
s óvoda zsibong majd a házaddal szemközt.

Mentsétek meg a világot!
De - lám - nem megy egyedül.
Csüggedten, tárt karokkal szól
az ember, s csendben Istenhez menekül.